

ב"ה, כ"ג סיון התשפ"ה

19 ביוני 2025

תיק מס' 84022-6

החלטה

ובין	בעניין שבין
הנתבע	התובעים

א. רקע

הנתבע הנו משקיע שהחל בהליך רכישה של חברה ציבורית בשם א' (להלן: **החברה**) שהוצעה למכירה על ידי נאמנים שמונו על ידי בית המשפט. כחלק מהליך הרכישה חיפש הנתבע משקיעים שיסייעו לו להשיג את סכום הכסף הדרוש לרכישת החברה, ודרך מתווך הכיר את התובע.

התובע ונתבע התקדמו בקשר העיסוקי ביניהם והגיעו להסכמה כי התובע ישקיע חצי מהסכום הדרוש לעסקה ובתמורה לכך יהיה שותף ב-50% מהחברה לאחר שזו תירכש על ידי הצדדים. הצדדים אף חתמו על הסכם שותפות אשר נכתב בכתב ידם בתאריך 30.09.2023.

הצעתו של הנתבע לקניית החברה זכתה במכרז בתאריך 09.10.2023. בתאריך 22.10.2023 נחתם הסכם מכר מול נאמני החברה לבין הנתבע.

בתאריך 25.10.2023, בסמוך למועד בו הוא נדרש לשלם חלק מהתמורה ביקש תובע 1 לרשום את אחיו, תובע 2, כשותף של הנתבע במקום תובע 1, ולתקן את הסכם המכר מול הנאמנים וכך היה. במועד התשלום הראשון, בתאריך 01.11.23, נדרשו הצדדים להעביר סכום של 870,000 לנאמני החברה, ותובע 2 העביר 370,000 ₪ מתוך הסכום.

במהלך הזמן התברר לנתבע, כי תובע 1 הוא בעל עבר פלילי משמעותי ורחב שבגיניו ישב מספר שנים בבית הכלא, וכי בעברו הוא הוכרז בבית משפט כפושט רגל. משכך, פנה הנתבע לבית הדין בתביעה להכריז כי הסכם השותפות שבין השנים בטל מעיקרו, וממילא הוא בעל הזכויות היחיד להמשך הליך קניית החברה.

בית דין בסדרת פסקי דין ביטל את השותפות בין השניים, וקבע כי על הנתבע לשלם לתובעים עבור רווחים שהרוויח כתוצאה מהעסקה עם התובעים. הנתבע הגיש על ערעור לבית הדין על הקביעה כי עליו לשלם עבור רווחים מהעסקה. בהחלטה זו נעסוק בבקשת עיכוב לביצוע פסק הדין כנגד הנתבע.

ב. עיכוב ביצוע

בפסק דין 84093-2 נקבע העקרון לגבי בקשות עיכוב ביצוע, ככלל אין מעכבים את ביצוע פסק הדין גם אם הוגש ערעור, אלא במקרים הבאים: חשש לטעות של בית דין קמא, או לחילופין חשש לנזק בלתי הפיך שייגרם לנתבע. להלן ציטוט מפסק דין הנ"ל:

בשו"ת מהר"ם מרוטנבורג (דפוס קרימונה סימן רפ) מובא:

וששאלתם, על האומר כתבו לי מאיזה טעם דנתוני, ואני רוצה לילך לבית דין הגדול או לבית הוועד ולסתור הדין, אם גובין ממנו בתוך כך או עד שיתברר הדבר אם לאו?
ודאי אין ממתניין לו, וראייה מפרק חזקת הבתים [ב"ב מא, ב]
...אמר ליה: לכי תיתי, פירוש אהדר מיד, אלמא שאין ממתניין.

כלומר ככל והנתבע מבקש מבית הדין עיכוב בביצוע פסק הדין, עד לאחר בירור הערעור בבית הדין הגדול – הבקשה נדחית ומחייבים את הנתבע לשלם כפי שקבע בית הדין.
וכך גם כתב המרדכי (מסכת בבא בתרא סימן תקל"ה):

אם לאחר שפסקו הדין אמר החייב: כתבו לי מאיזה טעם דנתוני,
ואני רוצה לילך לב"ד הגדול או לבית הוועד ולסתור הדין - **גובין ממנו לאלתר**, ואין ממתניין לו עד שישתור הדין, וכשיסתור - יחזירו לו.

מדברי מהר"ם מרוטנבורג והמרדכי עולה בבירור, כי אין לעכב ביצוע פסק דין בשל כוונה לערער עליו, אלא יש לשלם מיד, והכספים יושבו אם הערעור יתקבל.

הלכה למעשה נפסק על ידי הרמ"א (חושן משפט סימן יד סעיף ד): "**וצריך לשלם מיד**, ואם יסתור הדין - יחזרו לו".

התומים (אורים סימן יד ס"ק כב) הוסיף:

דלא נימא דהבית דין מוציאין ממנו, אבל מונח ביד בית דין עד שנשמע אם הסכים הבית דין הגדול לפסק הזה, כדי שלא יהיה אח"כ טורח אם יהיה הדין חוזר להוציא מיד שכנגדו. וקמ"ל דמשלמים ליד הבע"ד, דלטעות לא חיישינן.

כלומר לא מקבלים בקשה לעיכוב ביצוע או בקשה שהכספים יופקדו בבית הדין עד לסיום הבירור בבית הדין לערעורים, אלא עליו לשלם מיד לתובע כפי שפסק בית הדין קמא, ולא חוששים לטרח שתהיה לנתבע להוציא את הכספים בחזרה מידי התובע ככל ויתברר שהפסיקה הייתה שגויה.

יחד עם זאת, הב"ח (בסימן יד ס"ק ד) פירט את הנסיבות בהן ימצא בית הדין לנכון להורות על עיכוב ביצוע:

עמוד 2 מתוך 3

אם הבית דין בעצמם חוששין שמא טעו - מעכבין בידם מה שהוציאו, ואין נותנין ליד הבעל דין שמא יוציא ולא יהיה לו להחזיר, אי נמי איש קשה, שאי אפשר לחזור ולהוציא מתחת ידו.

כלומר ככל ויש חשש ממשי לטעות בפסיקת בית הדין קמא, או ככל ויש חשש בדבר קושי בהשבת הכספים לידי הנתבע, יש להורות על עיכוב ביצוע. לאור זאת במציאות היום ניתן לומר שיש קושי להחזיר כספים שכבר הועברו לצד השני, ולפיכך יש מקום להורות על עיכוב בביצוע פסק הדין עד להשלמת ההליך בבית הדין לערעורים.

אוסף ואומר כי במקרים כעין אלו, בוחן בית הדין את מאזן הנוחות בין הצדדים. עיכוב ביצוע פסק הדין עלול להסב לתובע נזק מסוים, המתבטא בדחיית מועד קבלת הסעד הכספי אשר נפסק לטובתו. מאידך גיסא, במידה והערעור יתקבל בסופו של הליך, צפויים המערערים להיחשף לנזק ממשי, הנובע מהקושי המובנה בהשבת הכספים אשר כבר שולמו, בחזרה לידיהם. על כן, מאזן הנוחות בנסיבות העניין נוטה באופן מובהק לטובת עיכוב ביצוע פסק הדין עד להכרעה סופית בערעור. עד כאן ציטוט מפסק דין הנ"ל.

בעניינו, טרם העיון בחומרים הרבים של תיק נשוא ערעור זה, טוען הנתבע לנזקים ממשיים שיגרמו לו במידה ולא יינתן צו עיכוב ביצוע עד להשלמת הליך הערעור. טענות שעל פניו נראות נכונות. כמו כן בשלב זה לא הובאו בפני טענות לנזקים שיגרמו לתובע ממתן תו עיכוב ביצוע, על כן אני מורה על מתן צו עיכוב ביצוע עד לסיום ההליך בבית הדין לערעורים.

לסיכום: ניתן בזאת צו לעיכוב ביצוע פסק הדין, עד לסיום ההליך בבית הדין לערעורים.

ג. החלטות

1. ניתן בזאת צו לעיכוב ביצוע פסק הדין מתאריך ח' אייר תשפ"ה, שבו נקבע כי על הנתבע נדרש לשלם 367,253 ₪ לתובעים וזאת עד למתן החלטה אחרת.
2. לא ניתן לערער על החלטה זו.
3. אין צו להוצאות.

החלטה זו ניתנה ביום כ"ג סיון תשפ"ה, 19 ביוני 2025

בזאת באתי על החתום

הרב דניאל לונצר, אב"ד